

Ο Δον Κιχώτης και η μάχη με τους ανεμόμυλους

Miguel de Cervantes

Ο Αλόνσο Κιχάνο, ένας μεσήλικας αριστοκράτης από την αγροτική επαρχία της Λα Μάντσα (Ισπανία) έχει διαβάσει τόσα πολλά μυθιστορήματα με ιππότες που χάνει τα λογικά του και ζει σε ένα φανταστικό κόσμο, πιστεύοντας ότι ζει στην εποχή των ιπποτών και ότι και ο ίδιος είναι ιππότης. Παίρνει τη σκουριασμένη πανοπλία ενός πρόγονου του, καβαλά το γέρικο άλογό του και με σύντροφο ένα απλοϊκό χωρικό ξεκινά προς αναζήτηση περιπετειών.

Σε αυτό το σημείο ήρθαν στη θέα τριάντα σαράντα ανεμόμυλων που ήταν εκεί στην πεδιάδα. Μόλις ο Δον Κιχώτης τους είδε είπε στον ιπποκόμο του:

- Η τύχη τακτοποιεί τα θέματα για μας καλύτερα απ' ότι θα μπορούσαμε να έχουμε διαμορφώσει τις επιθυμίες μας οι ίδιοι, φίλε Σάντσο Πάντσα. Για γύρνα το βλέμμα προς τα εκεί! Τριάντα ή περισσότεροι τερατώδεις γίγαντες έχουν εμφανιστεί και σκοπεύω να εμπλακώ σε μάχη με όλους και να τους σφάξω, και με την καταστροφή τους θα αρχίσουμε να φτιάχνουμε και τις δικές μας τύχες. Γιατί αυτό είναι δίκαια εχθροπραξία, και είναι καλή υπηρεσία του Θεού να εξαλειφθεί μια τόσο κακή φυλή από το πρόσωπο της γης.
- Ποιοι γίγαντες; ρώτησε ο Σάντσο Πάντσα.
- Εκείνοι που βλέπεις εκεί, απάντησε ο κύριός του. Με τα μακριά χέρια, που μερικά τους είναι σχεδόν δύο λεύγες* μακριά.
- Κοιτάζτε, λατρεμένε μου, είπε ο Σάντσο. Αυτά που βλέπουμε εκεί δεν είναι γίγαντες αλλά ανεμόμυλοι, και αυτά που φαίνονται να είναι τα χέρια τους είναι τα ιστία που γυρίζουν από τον αέρα και κάνουν τη μωλόπετρα να κινείται.
- Είναι εύκολο να καταλάβει κάποιος, απάντησε ο Δον Κιχώτης, πως εσύ δεν είσαι συνηθισμένος σε αυτή την επιχείρηση των περιπετειών. Εκείνοι είναι γίγαντες και εάν εσύ φοβάσαι, τρέξε μακριά και προσευχήσου ενώ εγώ εμπλέκομαι σε άγριο και άνισο αγώνα μαζί τους.

En esto descubrieron treinta o cuarenta molinos de viento que hay en aquel campo, y así como Don Quijote los vió, dijo a su escudero:

- La ventura va guiando nuestras cosas mejor de lo que acertáramos a desear; porque ves allí, amigo Sancho Panza, donde se descubren treinta o poco más desaforados gigantes con quien pienso hacer batalla, y quitarles a todos las vidas, con cuyos despojos comenzaremos a enriquecer: que esta es buena guerra, y es gran servicio de Dios quitar tan mala simiente de sobre la faz de la tierra.
- ¿Qué gigantes? dijo Sancho Panza.
- Aquellos que allí ves, respondió su amo, de los brazos largos, que los suelen tener algunos de casi dos leguas.
- Mire vuestra merced, respondió Sancho, que aquellos que allí se parecen no son gigantes, sino molinos de viento, y lo que en ellos parecen brazos son las aspas, que volteadas del viento hacen andar la piedra del molino.
- Bien parece, respondió Don Quijote, que no estás cursado en esto de las aventuras; ellos son gigantes, y si tienes miedo quítate de ahí, y ponte en oración en el espacio que yo voy a entrar con ellos en fiera y desigual batalla.

* λεύγα: παλιά μονάδα μέτρησης απόστασης, ίση προς περίπου 4 km

Έτσι λέγοντας, κέντρισε το άλογό του το Ροσινάντη, αδιαφορώντας για τις κραυγές του ιπποκόμου του Σάντσο, που προειδοποιούσε ότι σίγουρα ήταν σε ανεμόμυλους και όχι σε γίγαντες που επρόκειτο να επιτεθεί. Εκείνος, ωστόσο, ήταν τόσο βέβαιος ότι αυτοί ήταν γίγαντες που ούτε άκουσε τις κραυγές του Σάντσο, ούτε αντιλήφθηκε τι πραγματικά ήταν ακόμα κι όταν πλησίασε. Μάλιστα, πλησιάζοντας άρχισε να τους φωνάζει:

- Μην τρέχετε να φύγετε, δειλά και χυδαία όντα, διότι ένας και μόνος ιππότης σας επιτίθεται!

Ένα ελαφρύ αεράκι φύσηξε ξαφνικά εκείνη τη στιγμή, και τα μεγάλα ιστία άρχισαν να κινούνται. Βλέποντας τα ο Δον Κιχώτης αναφώνησε:

- Ακόμα και αν βγάλετε περισσότερα χέρια κι από το γίγαντα Βριάραιο, πάλι θα πρέπει να αναμετρηθείτε μαζί μου.

Έτσι λέγοντας, και επαινώντας με όλη την καρδιά του την κυρία του Δουλτσινέα, εκλιπαρώντας την για να τον υποστηρίξει σε

έναν τέτοιο κίνδυνο, με τη λόγχη προτεταμένη και καλυμμένος από τη μικρή στρογγυλή ασπίδα του, ξεκίνησε την έφοδό του με τον ισχυρότερο καλασμό του Ροσινάντη και έπεσε επάνω στον πρώτο μύλο που στάθηκε μπροστά του. Αλλά καθώς καρφώθηκε η λόγχη του στο πανί, ο αέρας την γύρισε με τέτοια δύναμη που την κομματίασε, παρασέρνοντας μαζί και άλογο και αναβάτη, που κατρακύλησαν στην πεδιάδα με θλιβερό τρόπο. Ο Σάντσο έτρεξε να τον βοηθήσει όσο πιο γρήγορα μπορούσε να πάει ο γαϊδάρος του, και όταν έφτασε τον βρήκε ανήμπορο να κινηθεί από το ισχυρό κτύπημα, αφού και ο Ροσινάντης είχε πέσει μαζί του.

- Ο Θεός να με ευλογεί, είπε ο Σάντσο. Δε σου είπα λατρεμένη μου να προσέξεις, γιατί ήταν μόνο ανεμόμυλοι; Και κανένας δεν θα μπορούσε να κάνει οποιοδήποτε λάθος γι αυτό εκτός από κάποιον που έχει ανεμόμυλο στο κεφάλι του.

Y diciendo esto, dio de espuelas a su caballo Rocinante, sin atender a las voces que su escudero Sancho le daba, advirtiéndole que sin duda alguna eran molinos de viento, y no gigantes aquellos que iba a acometer. Pero él iba tan puesto en que eran gigantes, que ni oía las voces de su escudero Sancho, ni echaba de ver, aunque estaba ya bien cerca, lo que eran; antes iba diciendo en voces altas:

- Non fuyades, cobardes y viles criaturas, que un solo caballero es el que os acomete.

Levantóse en esto un poco de viento y las grandes aspas comenzaron a moverse, lo cual visto por Don Quijote, dijo:

- Pues aunque mováis más brazos que los del gigante Briareo, me lo habéis de pagar.

Y en diciendo esto, y encomendándose de todo corazón a su señora Dulcinea, pidiéndole que en tal trance le socorriese, bien cubierto de su rodela, con la lanza en ristre, arremetió a todo el galope de Rocinante, y embistió con el primer molino que estaba delante; y dándole una lanzada en el aspa, la volvió el viento con tanta furia, que hizo la lanza pedazos, llevándose tras sí al caballo y al caballero, que fue rodando muy maltrecho por el campo. Acudió Sancho Panza a socorrerle a todo el correr de su asno, y cuando llegó, halló que no se podía menear, tal fue el golpe que dio con él Rocinante.

- Válame Dios! dijo Sancho; ¿no le dije yo a vuestra merced que mirase bien lo que hacía, que no eran sino molinos de viento, y no los podía ignorar sino quien llevase otros tales en la cabeza?

- Σώπασε, φίλε Σάντσο, απάντησε ο Δον Κιχώτης. Οι τύχες του πολέμου περισσότερο από οποιεσδήποτε άλλες είναι εκτεθειμένες στις συχνές διακυμάνσεις. Και επιπλέον σκέφτομαι ότι εκείνος μάγος ο Φρίστον, ο ίδιος που άρπαξε τη βιβλιοθήκη και τα βιβλία μου, μετέτρεψε αυτούς τους γίγαντες σε μύλους για να μου στερήσει τη δόξα της συντριβής τους. Τέτοια είναι η εχθρότητα που μου έχει. Αλλά στο τέλος οι κακές τέχνες του θα αποδειχτούν λίγες ενάντια στο καλό ξίφος μου.

- Ότι θέλει ο Θεός, απάντησε ο Σάντσο Πάντσα

Και βοηθώντας τον να σηκωθεί τον ανέβασε πάνω στο Ροσινάντη, του οποίου ο ώμος ήταν ο μισός έξω. Έπειτα, συζητώντας την πρόσφατη περιπέτεια, ακολούθησαν το δρόμο προς το Πουέρτο Λαπίθε γιατί εκεί, είπε ο Δον Κιχώτης, δεν θα μπορούσαν να αποτύχουν να βρουν άφθονες και ποικίλες περιπέτειες, δεδομένου ότι ήταν μια μεγάλη οδός. Με όλα αυτά, ήταν πάρα πολύ στεναχωρημένος για την απώλεια λόγχης του.

- Calla, amigo Sancho, respondió Don Quijote, que las cosas de la guerra, más que otras, están sujetas a continua mudanza, cuanto más que yo pienso, y es así verdad, que aquel sabio Frestón, que me robó el aposento y los libros, ha vuelto estos gigantes en molinos por quitarme la gloria de su vencimiento: tal es la enemistad que me tiene; mas al cabo al cabo han de poder poco sus malas artes contra la voluntad de mi espada.

- Dios lo haga como puede, respondió Sancho Panza.

Y ayudándole a levantar, tornó a subir sobre Rocinante, que medio despaldado estaba; y hablando en la pasada aventura, siguieron el camino del puerto Lápice, porque allí decía Don Quijote que no era posible dejar de hallarse muchas y diversas aventuras, por ser lugar muy pasajero; sino que iba muy pesaroso por haberle faltado la lanza.

Ο **Μιγκέλ ντε Θερβάντες Σααβέδρα** (*Don Miguel de Cervantes y Saavedra*, 29 Σεπτεμβρίου 1547 – 23 Απριλίου 1616) ήταν Ισπανός λογοτέχνης, ποιητής και θεατρικός συγγραφέας. Το διασημότερο μυθιστόρημά του, ο *Δον Κιχώτης*, συγκαταλέγεται στα κλασικά έργα της παγκόσμιας λογοτεχνίας, μεταφρασμένο σε περισσότερες από εξήντα γλώσσες.

Ο Θερβάντες γεννήθηκε στο *Αλκαλά ντε Ενάρες*, περίπου 30 χιλιόμετρα βορειοανατολικά της *Μαδρίτης*. Ήταν ο τέταρτος από τα συνολικά επτά παιδιά της οικογένειάς του. Τα νεανικά του χρόνια χαρακτηρίστηκαν από τις πολυάριθμες μετακινήσεις της οικογένειας σε διαφορετικές ισπανικές πόλεις.

Τα παλαιότερα λογοτεχνικά έργα του χρονολογούνται το 1568, ενώ το πρώτο μυθιστόρημα του, *Γαλάτεια*, εκδόθηκε το 1585. Από το 1570, και για αρκετά χρόνια, πρόσφερε τις υπηρεσίες του ως επαγγελματίας στρατιώτης, λαμβάνοντας μέρος στη *Ναυμαχία της Ναυπάκτου* ως υπαξιωματικός του πολεμικού πλοίου *Μαρκέσα* (*Marquesa*), στην πολιορκία της *Κέρκυρας*, καθώς και στην εκστρατεία της *Τύνιδας*.

Κατά την επιστροφή του στην Ισπανία εξέδωσε τον πρώτο τόμο του *Δον Κιχώτη* (1605), του έργου που τον καθιέρωσε στο λογοτεχνικό κόσμο. Το 1607 εγκαταστάθηκε στη *Μαδρίτη*, όπου ολοκλήρωσε το μεγαλύτερο μέρος του λογοτεχνικού έργου του και έζησε μέχρι το τέλος της ζωής του.

Οι περισσότεροι ισπανικοί ανεμόμυλοι, υπάρχουν σήμερα στην επαρχία της Λα Μάντσα, στην κεντρική Ισπανία. Τα καλύτερα παραδείγματα αναπαλαιωμένων ανεμόμυλων βρίσκονται στην πόλη Κονσουέγκρα, στο λόφο μόλις έξω από την πόλη απ' όπου μπορεί κάποιος να θαυμάσει την υπέροχη θέα προς το κάστρο του 12^{ου} αιώνα. Η πόλη ήταν κάποτε η έδρα των Ιπποτών του San Juan (Αγίου Ιωάννη) στην Ισπανία και το κάστρο της το οχυρό τους.

Η Λα Μάντσα είναι ένα ξηρό αλλά γόνιμο οροπέδιο (υψόμετρο 610 m) στην κεντρική Ισπανία, νότια της Μαδρίτης. Εκτείνεται ανάμεσα στα βουνά Montes de Toledo, Cerros de Cuenca και Sierra Morena, ενώ στα βόρεια συνορεύει με την επαρχία La Alcarria.

Η Λα Μάντσα ήταν πάντα σημαντική αγροτική περιοχή με κυρίαρχη δραστηριότητα την αμπελοκαλλιέργεια και την οινοποιία. Καλλιεργούνται επίσης δημητριακά και εκτρέφονται πρόβατα, από το γάλα των οποίων φτιάχνεται το περίφημο τυρί Μαντσέγο.

Εργασίες στο τετράδιο

1. Γράψετε μια πρόσθετη παράγραφο όπου να περιγράψετε τη πεδιάδα της Λα Μάντσα και τους ανεμόμυλους της.

1. Escriba un párrafo suplementario para describir la llanura de La Mancha y los molinos de viento.

2. Ο Δον Κιχώτης ετοιμάζεται να εμπλακεί σε άγρια και άνιση μάχη με τους ανεμόμυλους... Προτού σπирουνίσει το άλογό του, μιλά στο Ροσινάντη...

2. Don Quijote se dispone a contratar los molinos de viento en el combate feroz y desigual... Antes de espolear a su caballo, él se dirige a Rocinante...

3. Μια μέρα αργότερα, ο Δον Κιχώτης και ο Σάντσο καταφθάνουν σε ένα πανδοχείο. Ο τρελός ιππότης είναι σε κακά χάλια και ο πανδοχέας ρωτά τι τους συνέβηκε. Ο Δον Κιχώτης διηγείται τη δική του εκδοχή του συμβάντος με τους ανεμόμυλους.

3. Un día más tarde, Don Quijote y Sancho llegan a una posada. El caballero insano está en la forma mala, entonces el posadero pregunta lo que les pasó. Don Quijote relata su versión del incidente con los molinos de viento.